DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

ROK IV **Warszawa, dnia 10 czerwca 1949 r.** **Nr 9**

TREŚĆ:

43

INSTRUKCJA MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 25 maja 1949 r.

wydana w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych, o zakresie współpracy przy opracowywaniu projektów i wykonywaniu niektórych robót wodnych.

§ 1. 1. Instrukcja niniejsza ma zastosowanie przy projektowaniu oraz wykonywaniu przez Ministerstwo Komunikacji i podległe mu organa lub Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych i podległe mu organa, w granicach właściwości tych Ministerstw, niektórych robót wodnych na śródlądowych drogach wodnych, podlegających zarządowi Ministerstwa Komunikacji.

2. Rodzaje robót, o których mowa w ust. 1 oraz właściwość jednego z wymienionych w tym ustępie Ministerstw do ich wykonania, ustala Tymczasowa Instrukcja Ministerstwa Komunikacji z dnia 13 listopada 1934 r., wydana w porozumieniu z Ministerstwami: Spraw Wewnętrznych oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o właściwościach Ministerstw: Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Komunikacji w sprawach wodnych (Dz. Urz. M. K. Nr 38, poz. 240).

§ 2. Każdy projekt generalny robót wodnych jak również sporządzane dla jego realizacji projekty budowy, należące do kompetencji jednego z Ministerstw (§ 1 ust. 1) powinny te Ministerstwa ze sobą uzgodnić.

§ 3. Organa miejscowe, podległe bezpośrednio lub pośrednio właściwemu Ministerstwu, powinny przed zatwierdzeniem każdego projektu robót wodnych wykonywanych we własnym zakresie uzgodnić go z organami równorzędnymi, podległymi bezpośrednio lub pośrednio drugiemu Ministerstwu.

§ 4. Programy robót wodnych winny w miarę możności, uwzględniać potrzeby drugiej strony.

§ 5. Wykonanie robót wodnych, których projekty zostały uzgodnione stosownie do §§ 2 i 3, należy do organów właściwego Ministerstwa.

§ 6. W razie nagłej konieczności wykonania robót naprawczych lub zabezpieczających, organa właściwego resortu uprawnione są do ich wykonania z pominięciem obowiązku uprzedniego uzgadniania projektu (§§ 2 i 3), z tym zastrzeżeniem, że ciąży na tych organach obowiązek powiadomienia drugiej strony o zaszłej nagłej konieczności i wynikającym stąd zakresie i rodzaju podjętych robót.

§ 7. Organa podległe właściwemu Ministerstwu mogą powierzać organom podległym drugiemu Ministerstwu wykonanie robót wodnych mających znaczenia dla zadań lub czynności wchodzących w zakres drugiego Ministerstwa, za zwrotem kosztów wykonania tych robót.

§ 8. Roboty wodne w korycie rzek, służące jednocześnie celom realizowanym zarówno przez Ministerstwo Komunikacji jak i przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych wykonują w zasadzie organa resortu komunikacji, przy czym koszty tych robót ponoszą oba Ministerstwa w częściach odpowiadających znaczeniu tych robót dla celów realizowanych przez każde z obu Ministerstw.

§ 9. Podstawą do zwrotu kosztów w wypadkach przewidzianych w § 7 jak również rozrachunku w przypadkach przewidzianych w § 8 jest kosztorys urzędowy sporządzony przez stronę wykonywującą roboty i uzgodniony z drugą stroną. Częściowe — w toku robót — zwroty kosztów stronie wykonującej roboty, będą dokonywane w oparciu o częściowe odbiory robót. Kolaudacja robót winna być przeprowadzana zgodnie z przepisami obowiązującymi stronę wykonywującą roboty, z udziałem drugiej strony. W razie niemożności przeprowadzenia kolaudacji w roku wykonywania robót, winien być, najpóźniej z końcem tegoż roku, przeprowadzony odbiór techniczny wykonanych w tymże roku robót z udziałem przedstawicieli obu stron.

§ 10. 1. Kwestię rozdziału kosztów w przypadkach przewidzianych w § 8 jak również kwestie sporne rozstrzygają komisje mieszane złożone z przedstawicieli miejscowych organów resortu komunikacji oraz Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

2. W razie nieuzgodnienia stanowisk przez Komisje przewidziane w ust. 1 decyduje komisja złożona z przedstawicieli zainteresowanych Ministerstw, przy czym w razie nieosiągnięcia porozumienia przez tę komisję, uzgodnienia sprawy nastąpi w drodze bezpośredniego porozumienia się zainteresowanych Ministrów.

§ 11. Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1949 r.

Minister Komunikacji:
J. Rabanowski.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
wz. **Dr. S. Kowalewski.**

44

OKÓLNIK Nr 52

z dnia 27 maja 1949 r.

(Nr Og. Or. I-8).

w sprawie zbierania i nadsyłania informacji o zastępstwie adwokackim

Podając do wiadomości okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 9 maja 1949 r. Nr D. I. 13/22/49 w sprawie zbierania i przesyłania izbom i urzędom skarbowym informacji o zastępstwie adwokackim, Ministerstwo zarządza analogiczne postępowanie w urzędach, instytutach i przedsiębiorstwach podległych.

Dyrektor Departamentu:
Mgr J. Mikulski.

Załącznik:

MINISTERSTWO SKARBU

Nr D. I. 13/22/49.

Warszawa, dnia 9 maja 1949 r.

OKÓLNIK

w sprawie zbierania i nadsyłania informacyj o zastępstwie adwokackim.

Zasadą zarówno w postępowaniu sądowym jak i administracyjnym jest, że adwokat powinien zawsze legitymować się pełnomocnictwem, udzielonym na piśmie. Zasada ta jest obecnie przestrzegana tylko w sądach.

Wobec tego, że przestrzeganie tej zasady posiada istotne znaczenie dla Skarbu Państwa, szczególnie w zestawieniu z obowiązkiem prowadzenia przez adwokatów ksiąg podatkowych, zarządzam, co następuje:

I. 1) Od adwokatów, występujących w imieniu stron w postępowaniu wobec podległych Ministerstwu Skarbu władz, urzędów, instytucji lub przedsiębiorstw — należy żądać w **każdej sprawie** legitymowania się pełnomocnictwem pisemnym (oryginał lub odpis).

2) O każdym przypadku złożenia przez adwokata do akt sprawy pełnomocnictwa pisemnego należy sporządzić informację według załączonego wzoru Nr 1, czyniąc o tym na pełnomocnictwie adnotację następującej treści: „Informację dla władz skarbowych sporządzono dnia . . . . ". Obowiązek sporządzenia informacji spoczywa na tym, kto pierwszy spotyka pełnomocnictwo przy sposobności urzędowego załatwiania sprawy.

3) W przypadku, gdy działalność adwokata w danej sprawie ogranicza się do interwencji ustnej (bez złożenia pisemnego wniosku), informację według wzoru Nr 1 oraz adnotację na pełnomocnictwie, o których mowa wyżej w pkt 2), należy sporządzić tylko przy pierwszym powołaniu się adwokata na pełnomocnictwo. Jeżeli jednak adwokat okazuje pełnomocnictwo ogólne, a nie szczególne, należy na pełnomocnictwie zaznaczyć, w jakiej sprawie zostało okazane; gdy pełnomocnictwo takie zostaje wykorzystane przy załatwianiu różnych spraw, o każdej nowej sprawie należy sporządzić nową informację i fakt ten odnotować na pełnomocnictwie.

4) Urząd, instytucja lub przedsiębiorstwo powinny przekazywać zbiorowe wymienione w pkt 2) i 3) informacje urzędowi skarbowemu właściwemu według miejsca zamieszkania adwokata w ciągu dziesięciu dni po upływie każdego miesiąca kalendarzowego przy piśmie według wzoru Nr 2; jeżeli jednak informacje należałoby przesłać do miasta, w którym znajduje się więcej, niż jeden urząd skarbowy, to:

a) w miastach: Białystok, Bielsk, Bytom, Chorzów, Częstochowa, Gdańsk, Gdynia, Gliwice, Gorzów, Kalisz, Kielce, Piotrków Trybunalski, Radom, Sosnowiec, Szczecin, Wałbrzych, Włocławek — informacje należy przesyłać do pierwszego urzędu skarbowego w danym mieście, to zn. do urzędu skarbowego oznaczonego cyfrą „1";

b) w miastach: Bydgoszcz, Katowice, Kraków, Lublin, Łódź, Poznań, Warszawa, Wrocław — informacje należy przesyłać do izby skarbowej w danym mieście.

II. Za zaniedbanie obowiązków, określonych w nin. zarządzeniu, należy winnych pociągnąć do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Minister Skarbu:
K. Dąbrowski.

stempel sądu, urzędu,
instytucji lub przedsiębiorstwa

. . . . dnia . . . 19 r.

Adwokat . . . . . . zamieszkały w . . . . ul. . . . .
występuje w imieniu . . . .
(wymienić mocodawcę i jego adres)
w sprawie . . . .
działając na zasadzie pełnomocnictwa z dnia . . . . . 19 r.

. . . .
(podpis sporządzającego informację)

Wzór Nr 1.

Informacja o zastępstwie adwokackim.

Stempel urzędu, instytutu
lub przedsiębiorstwa

. . . . . dn. . . . 19 . .

Nr . . . . . .
Zał. . . . . . .

Izba Skarbowa
(wzgl. Urząd Skarbowy Nr 1)
w ——————

Przy niniejszym przesyła się . . . . sztuk informacji o zastępstwie adwokackim.

Wzór Nr 2

Pismo przewodnie do informacji o zastępstwie adwokackim.

Stanowisko
Podpis

45

PISMO OKÓLNE

z dnia 25 maja 1949 r.

(Nr FZ. F. V-60/3).

w sprawie umorzenia prywatno-prawnych należności państwowych.

Wobec napływających do Ministerstwa wniosków w sprawie umarzania nieściągalnych należności Skarbu Państwa z tytułu umów dzierżawnych, kupna-sprzedaży i innych zobowiązań o charakterze prywatno-prawnym, Ministerstwo przypomina, że sprawę tę reguluje ustawa z dnia 2 kwietnia 1938 r. o umarzaniu prywatno-prawnych wierzytelności państwowych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 228) w brzmieniu zmienionym ustawą z dnia 4 lutego 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 49) oraz wydane w związku z powołaną ustawą z dn. 2.IV. 1938 r. zarządzenie Ministra Skarbu z dn. 20 stycznia 1949 r. (Monitor Polski Nr A-4 poz. 40).

O ile dochodzenie wspomnianych wierzytelności nie należy do obowiązku Ministra Skarbu jako władzy naczelnej na wniosek Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, podlegają one umorzeniu w przypadkach określonych:

a) w art. 2 ust. (1) pkt. 1, 2 i 4 cytowanej ustawy z dn. 2.IV. 1938 r. — do kwoty 50.000 zł oraz

b) w art. 2 ust. (1) pkt. 3 i 5 tejże ustawy — bez ograniczenia sumy **na podstawie decyzji właściwej izby skarbowej na wniosek właściwego Urzędu Wojewódzkiego — Dział Rolnictwa i Reform Rolnych.**

Przysądzone Skarbowi Państwa koszty obrończe podlegają umorzeniu w przypadkach określonych:

a) w art. 2 ust. (1) pkt. 1, 2 i 4 cytowanej ustawy z dn. 2.IV. 1938 r. do kwoty 50.000 zł oraz

b) w art. 2 ust. (1) pkt. 3 i 5 tejże ustawy — bez ograniczenia sumy na podstawie decyzji Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

W przypadkach określonych:

1) w art. 2 ust. (1) pkt. 1, 2 i 4 ustawy z dn. 2.IV 1938 r. o ile wierzytelności Skarbu Państwa przekracza kwotę 50.000 i

2) w art. 2 ust. (1) pkt. 6 tejże ustawy — bez ograniczenia sumy, wydanie decyzji o umorzenie zarówno samej wierzytelności jak i kosztów obrończych należy do Ministra Skarbu na wniosek Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

Umorzenie wierzytelności, za którą obok dłużnika głównego odpowiadają wobec Skarbu Państwa inne osoby, może nastąpić tylko wtedy, gdy zachodzą co do wszystkich zobowiązanych warunki umorzenia.

Dyrektor Departamentu
J. Rutkowski.

46

PISMO OKÓLNE

z dnia 31 maja 1949 r.

(Nr UR. 2. I.-1/10).

w sprawie podkładek topograficznych szkicu do programu zagospodarowania.

Na zapytania urzędów wojewódzkich odnośnie wymagania § 8 ust. 2 Inst. Ministrów R. i R. R. oraz Odb. z dnia 10.V.1948 r. (Dz. Urz. Min. R. i R. R. Nr 13, poz. 50) sporządzania szkicu do programu zagospodarowania „na mapie topograficznej w skali 1 : 25.000" Ministerstwo wyjaśnia w porozumieniu z Ministerstwem Budownictwa, że taki szkic należy sporządzać na wyrysie z tej mapy, zawierającym niezbędne elementy danego obszaru przebudowy ustroju rolnego (użytki, warstwice, drogi, rowy, nazwy miejscowości itp.), nie wnosząc nań oznaczeń obiektów szczególnych (mosty, gajówki, urządzenia wodne, koty terenowe itp.).

W przypadkach niemożności sporządzenia szkicu na wyrysie z mapy topograficznej 1 : 25.000, można sporządzić szkic na odrysie lub odbitce z mapy topograficznej w skali 1 : 100.000.

Dyrektor Departamentu:
w/z **B. Szmielew**

47

PISMO OKÓLNE

z dnia 8 czerwca 1949 r.

(Nr FZ. F. V-63/35)

w sprawie pobierania opłat od dzierżawców z aktami nadania.

Ministerstwo wyjaśnia, że zarządzenie z dnia 23.2. 1948 r. Nr FZ/3-I-1/19/48, upoważniające do zaliczania wpłat z tytułu czynszu dzierżawnego na poczet ceny nabycia, zostało pismem z dnia 20 stycznia 1949 r. Nr FZ. F. III-34/2 uchylone, które jednocześnie nakłada obowiązek pobierania raz do roku zaliczek od posiadaczy gospodarstw z aktami nadania do czasu szacunku i przekazania należności do administracji P. B. R., z prawem zarachowywania tych zaliczek na poczet ceny nabycia.

Odnośnie sprawy zaległych czynszów dzierżawnych, względnie wpłat dokonanych na poczet tych czynszów przez użytkowników gospodarstw (działek) z umowami dzierżawnymi, którzy otrzymali lub otrzymają akty nadania, Ministerstwo nawiązując do zarządzenia z dnia 20.I. 1949 r. Nr FZ. F. III-34/2 poleca, co następuje:

1) Mając na uwadze, że chodzi o drobnych dzierżawców, a więc t. zw. biedotę, Ministerstwo poleca, aby użytkownikom gospodarstw (działek) z umowami dzierżawnymi, którzy następnie otrzymali akta nadania — zaległą tenutę dzierżawną umorzyć.

2) Wpłaty od użytkowników z tytułu tenuty dzierżawnej, dokonane w czasie poprzedzającym akt nadania, o ile nie zostały potrącone z należności przekazanej do administracji P. B. R., winny być zarachowane na poczet ceny szacunkowej gospodarstwa (działki). W tym celu Urząd Wojewódzki — Dział Rolnictwa i R. R. poleci Oddziałowi P. B. R.: przekazaną do administracji należność za dane gospodarstwo (działkę) zmniejszyć o kwotę wpłaconego czynszu dzierżawnego, dokonać przelewu tej kwoty z r-ku Urzędu Wojew. na r-k sum administrowanych i zaliczyć ją jednocześnie na najbliższą niespłaconą ratę lub raty bieżące danego dłużnika.

Np. Wartość szacunkowa przekazana do administracji P. B. R.	zł. 100.000.—
Odlicza się kwotę wpłaconej tenuty dzierżawnej	„ 15.000.—
Należność po umniejszeniu	zł. 85.000.—

Pierwotną wartość szacunkową rozłożono na 5 rat po zł. 20.000 każda, zatem ewent. I-sza rata niespłacona	zł. 20.000.—
Zalicza się kwotę wpłaconej tenuty dzierżawnej	„ 15.000.—
Do wpłaty I-sza rata	zł 5.000.—

3) Ta sama zasada winna być stosowaną do wpłat dokonanych na poczet czynszu dzierżawnego przed wydaniem aktu nadania, kiedy należność za nadane gospodarstwo (działkę) nie została jeszcze przekazaną do adminisracji P. B. R. Wówczas w arkuszu rozrachunkowym, przesyłanym do P. B. R. należy w odpowiedniej rubryce wykazać pełną wartość szacunkową gospodarstwa (działki), a w rubryce przewidzianej dla zaliczek wykazać kwotę uiszczonego czynszu dzierżawnego, omawiając w uwagach tytuł powstania tej wpłaty, również zaznaczając, że kwota ta nie była tak jak zwykłe zaliczki przekazaną do administracji P.B.R. W rubryce przeznaczonej dla wykazywania należności przekazywanej do administracji P. B. R. należy podać kwotę, stanowiącą wartość szacunkową umniejszoną o wpłatę czynszu dzierżawnego, wykazaną w rubryce zaliczek.

Jednocześnie należy zlecić aby P. B. R. ustalił raty od pełnej wartości gospodarstwa (działki), tj. nieumniejszonej o wpłatę czynszu dzierżawnego, natomiast kwotę wpłaconego czynszu dzierżawnego zaliczył na najbliższą niespłaconą ratę lub raty bieżące.

4) Odsetki zwłoki uiszczone w swoim czasie przez dzierżawców nie podlegają odliczeniu od należności za nabytą ziemię, przekazanej do administracji P. B. R.

5) P. B. R. winien zawiadomić zainteresowanych nabywców gospodarstw (działek) o zaliczeniu im wpłat dokonanych z tytułu czynszu dzierżawnego na poczet najbliższej raty lub rat bieżących.

6) Sposób księgowania wyżej omówionych manipulacji znajdzie swój wyraz w instrukcji bilansowej.

7) Ten sam tryb postępowania należy stosować w tych przypadkach, kiedy użytkownik gospodarstwa (działki) pozbawiony został władania tą działką, a wzamian przydzielone mu zostało inne gospodarstwo (działka), na które otrzymał akt nadania.

Minister:
wz. **Dr. S. Kowalewski**

48

PISMO OKÓLNE

z dnia 10 czerwca 1949 r.

(UR. PO. VIII. 1/10)

w sprawie sposobu postępowania przy wyłączeniu od parcelacji gruntów na cele publiczne.

W związku z zarządzeniem Ob. Ministra z dnia 21 maja 1949 r. Nr UR. PO. VIII. 1/10 upoważniającym ob. ob. wojewodów do decydowania o wyłączeniu od parcelacji drobnych działek gruntu o powierzchni do 5 ha na cele użyteczności publicznej Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych podaje niniejszym wytyczne, którymi należy kierować się przy załatwianiu wymienionych spraw.

I. Sposób załatwienia.

1) Sprawę opracowuje Wydział Urządzeń Rolnych w porozumieniu z Wydziałem Finansów Rolnych i Oddziałem Zabudowy Osiedli, Wydziałów Pomiarów Rolnych. Opinia Oddziału Zabudowy Osiedli jest konieczna celem ustalenia czy grunty projektowane do wyłączenia nie są niezbędne do przeprowadzenia racjonalnej zabudowy gospodarstw, powstałych z parcelacji (zarządzenie z dnia 20.VIII. 1948 r. Dz. Urz. Min. Nr 20, poz. 75).

W przypadku, gdy według opinii Oddziału Zabudowy Osiedli grunty projektowane do wyłączenia są niezbędne dla celów zabudowy — sprawę należy przesłać do decyzji Ministerstwa.

2) Przed opracowaniem decyzji ustalić należy, czy projektowana do wyłączenia od parcelacji działka jest wolna (nie została nadana w trybie dekretu z dnia 6.IX.1944 r.). Jeśli działka jest w posiadaniu osoby, która uzyskała na nią dokument nadania, to wyłączenie od parcelacji może

mieć miejsce tylko w wypadku zapadnięcia prawomocnej decyzji o uchyleniu dokumentu nadania względnie za zgodą nabywcy (art. 100 P. A.).

3) Gdy projektowana do wyłączenia działka położona jest w obrębie pól górniczych to z uwagi na przepis art. 81 ust. 2 prawa górniczego w brzmieniu ustalonym dekretem z dnia 3 lutego 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 93) decyzja o wyłączeniu od parcelacji może być wydana dopiero po uzyskaniu na to zgody właściwego Okregowego Urzędu Górniczego.

4) Decyzja o wyłączeniu winna zawierać polecenie przekazania wyłączonej działki na rzecz wnioskodawcy.

Po podpisaniu decyzji przez Ob. Wojewodę, Wydział Urządzeń Rolnych przesyła:

a) oryginał decyzji — Starostwu Powiatowemu do wykonania,
b) odpis decyzji — Ministerstwu Roln. i R. R. (Dep. Funduszu Ziemi) do wiadomości,
c) odpis decyzji — wnioskodawcy do wiadomości,
d) odpis decyzji — wraz z aktami sprawy do Wydziału Finansów Rolnych do dalszego urzędowania.

Jeden odpis decyzji Wydział Urządzeń Rolnych zatrzymuje w swoich aktach.

Wszelkie sprawy, dotyczące protokółów zdawczo-odbiorczych, użytkowanie, dzierżawy itp. należą do właściwości Wydziału Finansów Rolnych.

II. Normy obszarowe.

1) Normy obszarowe wyłączeń stanowiących tereny pod urządzenia użyteczności publicznej oraz działki gospodarcze miejscowej użyteczności ogólnej ustala § 20 instrukcji z dnia 10 maja 1948 r. (Dz. Urz. Min. R. R. Nr 13, poz. 50). Normy te winny być ściśle przestrzegane.

Nieznaczne odchylenia wgórę wtedy tylko mogą być dopuszczalne, gdy ze względu na warunki terenowe inne rozwiązanie sprawy byłoby nieracjonalne.

2) Przy wyłączeniu gruntów na inne cele, nie wymienione w cytowanym § 20 instrukcji z dnia 10.V. 1948 r. przestrzegać należy, ażeby działka wyłączona od parcelacji obejmowała tylko taki obszar, jaki dla danego celu jest niezbędny.

3) Obszar działki na osadę dozorcy drogowego wraz ze składem narzędzi i materiałów drogowych (dróżniczówki, koszarki dróżnicze) względnie działki na siedzibę strażnika wodnego czy wałowego (strażniczówki), zgodnie z przyjętą praktyką i stanowiskiem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych winien mieścić się w granicach do 2 ha na jedną dróżniczówkę czy strażniczówkę.

III. Na czyją rzecz następuje wyłączenie od parcelacji.

1) Wyłączenie od parcelacji działek na cele wskazane w § 20 instrukcji z dnia 10 maja 1948 r., jako też na inne cele publiczne, realizowane przez gromady, czy gminy dokonywane być winno na rzecz właściwej gminy. Wyłączony obszar przekazywać należy Zarządowi Gminnemu względnie Zarządowi Miejskiemu.

2) Przy wyłączeniu od parcelacji działek na cele szkolnictwa średniego ogólnokształcącego czy zawodowego (nierolniczego) należy ustalać w porozumieniu z Kuratorium Okręgu Szkolnego, na czyją rzecz wyłączenie ma być dokonane i komu działka po wyłączeniu ma być przekazana.

3) Wyłączenie od parcelacji na potrzeby Urzędów, instytucji czy przedsiębiorstw państwowych podległych bezpośrednio czy pośrednio poszczególnym Ministerstwom — należy dokonywać na rzecz właściwych Ministerstw, wyłączone zaś działki przekazywać wnioskodawcom.

Celem dokładniejszego naświetlenia przytacza się niektóre charakterystyczne wypadki w tym przedmiocie np.

a) zgłoszenie o wyłączenie od parcelacji wnosi Państwowy Zarząd Wodny względnie Dyrekcja Okręgowa Dróg Wodnych.

Wyłączenie od parcelacji następuje na rzecz Ministerstwa Komunikacji, wyłączona zaś działka przekazana zostaje wnioskodawcy.

b) Zgłoszenie wnosi Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych o wyłączenie od parcelacji gruntów na potrzeby P. K. P.

Wyłączenie od parcelacji następuje na rzecz Ministerstwa Komunikacji z przeznaczeniem na określony cel dla P. K. P., wyłączony zaś grunt przekazany zostaje wnioskodawcy.

c) O wyłączenie od parcelacji gruntów na cele drogowe (dróżniczówki, żwirownie itp.) z reguły wnoszą zgłoszenia Powiatowe Zarządy Drogowe, które zgodnie z postanowieniami art. 14 ustawy z dnia 10.XII. 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w R. P. (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 54, poz. 433) podlegają: w zakresie budowy i utrzymania dróg państwowych — wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, a w zakresie budowy i utrzymania dróg powiatowych i gminnych — Wydziałom Powiatowym.

W związku z powyższym oraz z uwagi na przepis art. 12 tejże ustawy, w myśl którego budowa i utrzymanie dróg państwowych należy do zakresu działania Administracji Państwowej zaś budowa i utrzymanie dróg powiatowych i gminnych — do zakresu działania właściwych związków samorządu terytorialnego — wyłączenie od parcelacji (na zgłoszenie Powiatowego Zarządu Drogowego) działek przy drogach państwowych (dawniej państwowe i wojewódzkie) winny być dokonywane na rzecz Ministerstwa Komunikacji, zaś przy drogach pozostałych dwóch kategorii — na rzecz właściwego Powiatowego Związku Samorządowego.

Wyłączone działki w obu wypadkach przekazywane są wnioskodawcy.

IV. Warunki przekazywania wyłączonych od parcelacji działek wnioskodawcom.

Do czasu uregulowania w drodze ustawowej sprawy przeniesienia własności gruntów wyłączonych od parcelacji na cele użyteczności publicznej należy działki wyłączone na wspomniane cele przekazywać na warunkach ustalonych poszczególnymi zarządzeniami Ministerstwa, a mianowicie:

1) działki na potrzeby szkół podstawowych (powszechnych) Zarządom Gminnym na zasadach ustalonych w zarządzeniu z dnia 28 stycznia 1946 r. Nr 5576/UR/P/1/45 tj. bezpłatnie,
2) działki na inne cele przewidziane w § 20 instrukcji z dnia 10.V. 1948 r. zarządom gminnym na podstawie protokółu zdawczo-odbiorczego z oznaczeniem opłaty za użytkowanie, której wysokość określi komisja w składzie wskazanym w okólniku z dnia 21 grudnia 1945 r. (Dz. Urz. Min. Rol. i R. R. z roku 1946 Nr 3, poz. 46),
3) działki wyłączone tak na rzecz Ministerstwa Komunikacji jak i Powiatowych Związków Samorządowych na potrzeby drogowe (drogi kołowe, drogi wodne, koleje) przekazywać należy na warunkach ustalonych w zarządzeniu z dnia 11 listopada 1948 r. Nr FZ 3-IV-22/14/48,
4) w pozostałych wypadkach wyłączone działki przekazywać należy na warunkach ustalonych w zarządzeniach z dnia 7 czerwca i 19 września 1947 r. Nr FZ 3-I-1/19/47,
5) działki przeznaczone na potrzeby Urzędów Wodno-Melioracyjnych i lecznic weterynaryjnych przekazywane będą rejonowemu kierownictwu robót wodno-melioracyjnych względnie Starostwu Powiatowemu Referat Weterynarii w zarząd i użytkowanie bez jakichkolwiek opłat.

Zarządzenie niniejsze zostanie ogłoszone w najbliższym numerze Dziennika Urzędowego M. R. i R. R. przeto nie należy go odbijać na powielaczu.

Dyrektor Departamentu:
L. Domański.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych, Warszawa, Nowogrodzka 50

Wydział Prasy i Informacji. Pokój 213. Tel. 887-84 Cena zł 40

Konto P. K. O. I — 1888. Dziennik Urzędowy Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych w Warszawie.

Druk PWZG Warszawa, Tamka 3. 2900 Zam. 2359 B-30306